

bezpośrednich, przepisu krajowego, który przewiduje zakończenie postępowania zawisłych przed sądem orzekającym w ostatniej instancji w sprawach podatkowych poprzez zapłatę kwoty równej 5 % wartości sporu, gdy postępowania te zostały zainicjowane skargą wniesioną w pierwszej instancji ponad dziesięć lat przed dniem wejścia w życie tego przepisu i gdy administracja podatkowa przegrała sprawę w dwóch pierwszych instancjach.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons — Belgia) — państwo belgijskie przeciwko BLM SA

(Sprawa C-436/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) oraz art. 13 część B lit. b) — Prawo do odliczenia — Dobro inwestycyjne należące do podatnika będącego osobą prawną i oddane do dyspozycji pracowników podatnika na ich potrzeby prywatne)

(2012/C 151/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym:

Strona wnosząca apelację: państwo belgijskie — SPF Finances

Druga strona postępowania: BLM SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Mons — Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i art. 13 część B lit. B) szóstej dyrektywy nr 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Dobro inwestycyjne udostępnione i częściowo przeznaczone do celów prywatnych członka kierownictwa osoby prawnej i jego rodziny, z którym wiąże się powstanie prawa do odliczenia naliczonego podatku — Wyłączenie prawa do odliczenia

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które w

sytuacji, w której nie zostały spełnione przesłanki dzierżawy lub najmu nieruchomości w rozumieniu tego art. 13 część B lit. b), traktują jako świadczenie usług zwolnione z podatku od wartości dodanej na podstawie tego ostatniego przepisu wykorzystywanie przez tego podatnika, dla potrzeb prywatnych pracowników podatnika będącego osobą prawną, części budynku wzniesionego lub posiadanego na podstawie prawa rzeczowego do nieruchomości, w wypadku gdy z nieruchomością tą wiąże się prawo do odliczenia podatku naliczonego.

Do sądu krajowego należy dokonanie oceny, czy w sytuacji takiej jak w stanie faktycznym rozpatrywanym przez ten sąd możliwe jest stwierdzenie występowania najmu nieruchomości w rozumieniu wspomnianego art. 13 część B lit. b).

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna — Włochy) — Ufficio IVA di Piacenza przeciwko Belvedere Costruzioni Srl

(Sprawa C-500/10) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Artykuł 4 ust. 3 TUE — Szósta dyrektywa — Artykuły 2 i 22 — Automatyczne zakończenie postępowania przed sądem trzeciej instancji w sprawach podatkowych)

(2012/C 151/11)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ufficio IVA di Piacenza

Strona pozwana: Belvedere Costruzioni Srl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria centrale, sezione di Bologna — Podatek od wartości dodanej — Artykuły 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie skutecznego poboru podatku VAT — Uregulowania krajowe przewidujące pod pewnymi warunkami zakończenie postępowania przed sądem bez wydania orzeczenia co do istoty w trzeciej instancji i uprawomocnienie w związku z tym orzeczenia wydanego w drugiej instancji — Rzekoma rezygnacja z poboru zharmonizowanego podatku

Sentencja

Artykuł 4 ust. 3 TUE oraz art. 2 i 22 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie stosowaniu w dziedzinie podatku od wartości dodanej przepisu prawa krajowego o charakterze wyjątkowym, takiego jak w sprawie przed sądem krajowym, przewidującego automatyczne zakończenie postępowania przed sądem do spraw podatkowych trzeciej instancji, jeżeli skarga w pierwszej instancji została wniesiona ponad dziesięć lat, a w praktyce ponad 14 lat przed wejściem w życie owego przepisu, zaś organ podatkowy przegrał zarówno w pierwszej, jak w drugiej instancji, i uprawomocnienie w związku z tym orzeczenia wydanego w drugiej instancji oraz wygaśnięcie zobowiązania podatkowego, którego organ dochodził.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung przeciwko Pfeifer & Langen KG

(Sprawa C-564/10) (¹)

(Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Artykuły 3 i 4 — Środki administracyjne — Zwrot nienależnych korzyści — Odsetki za opóźnienie i odsetki za zwłokę należne na podstawie prawa krajowego — Stosowanie przepisów o przedawnieniu zawartych w rozporządzeniu nr 2988/95 do takich odsetek za zwłokę — Termin rozpoczęcia biegu przedawnienia — Pojęcie zawieszenia — Pojęcie przerwania)

(2012/C 151/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca rewizję: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Druga strona postępowania: Pfeifer & Langen KG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Dochodzenie zwrotu bezprawnie przyznanej pomocy — Stosowanie art. 3 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 do przedawnienia roszczeń o odsetki należne na podstawie prawa krajowego obok zwrotu nienależnie otrzymanych kwot

Sentencja

Artykuł 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich należy interpretować w ten sposób, że termin przedawnienia przewidziany w tym przepisie w odniesieniu do dochodzenia wierzytelności głównej o zwrot korzyści uzyskanej nienależnie z budżetu Unii nie ma zastosowania do dochodzenia roszczeń o odsetki naliczone od tej wierzytelności głównej, w sytuacji gdy obowiązek zapłaty odsetek wynika nie z prawa Unii, lecz ma podstawę jedynie w prawie krajowym.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky — Słowacja) — SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropokov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, Stalexport Autostrady SA przeciwko Úrad pre verejné obstarávanie

(Sprawa C-599/10) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych — Przetarg ograniczony — Ocena oferty — Żądanie instytucji zamawiającej zmierzające do uzyskania wyjaśnień w przedmiocie oferty — Przesłanki)

(2012/C 151/13)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropokov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, Stalexport Autostrady SA

Strona pozwana: Úrad pre verejné obstarávanie

Przy udziale: Národná diaľničná spoločnosť a.s.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Wykładnia dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114), a w szczególności art. 2, 51 i 55 tej dyrektywy — Ewentualny obowiązek instytucji zamawiającej zażądania w razie potrzeby wyjaśnienia oferty — Zakres tego obowiązku